eerstgenoemde schip aangevoerd. Uit de besluiten van 9 februari en 14 september 1762 blijkt dat Kharg nog f 115 voor bedorven specerijen en f 10.239 [fol. 1209] voor onverkoopbare en door de tijd beschadigde en verkleurde chiavonijs rode kust en Tonkinse peling in rekening is gebracht. Dit overschaduwt de gunstige resultaten. Men bleef bij het besluit van 24 februari 1761 dat de f 4970 door de residenten vergoed moet worden, wat ten laste van Tido Frederik van Kniphausen kwam. Zij hadden hem voor zijn vertrek borgen moeten laten stellen. Het is ongeloofwaardig dat ze in hun brief van 30 september 1761 aanvoerden dat ze onwetend zouden zijn geweest, omdat alle papieren te Basra zijn zoekgeraakt. Jan van der Hulst was zelf secunde in Basra toen de circulaire over borgstelling uitging en ze moet ook in Gamron zijn aangekomen en dus, bij de sluiting van het kantoor daar, in hun handen. Noch van de kosten van het geschenk aan Kerim Khan, noch met die van de f 1879, ofwel de helft van de kosten van de reparatie van de gelia de Fervis, wordt het bestuur ontslagen. [fol. 1210] Conform de resolutie van 15 mei 1759 blijft op grond van de negotieboeken van 1757/58 Buschman belast voor f 714. Uitstel van betaling wordt niet meer geduld. Uit de brief van 4 mei 1762 bleek al hoe het bestuur is ingepeperd dat het de belangen van de Compagnie aangaande de suiker moet behartigen. Bij de resoluties van 8 januari en 23 maart 1762 zijn het bestuur nog enige minder belangrijke goederen in rekening gebracht en tenslotte ook het zesde deel, of f 1099, wegens de premie aan de visitateur-generaal voor het ontdekken van fouten in de negotieboeken van 1760/61. Volgens besluit van 2 april is het bestuur ontheven van f 50 die bij de controle van de negotieboeken van 1758/59 was opgelegd. Verder is de afschrijving van f 6988 goedgekeurd voor buitengewone tekortkomingen op te Gamron opgeslagen bergzout en rode en zwavelaarde. Het restant is verleden jaar door de Mariënbos overgebracht. [fol. 1211] De voormalige logehouder te Gamron, David Buskens, heeft zich voldoende verantwoord over tekorten daar, namelijk 43.800 lb bergzout op 270.000 lb, of $11\frac{1}{4}$ %, 346 lb rode aarde op 5754 lb, of $2\frac{2}{3}$ %, en 90.148 lb zwavelaarde op 453.449 lb, of $14\frac{7}{8}$ %. Hij toonde aan dat hij na het vertrek van de Gamronse residenten praktisch geen gezag meer had, dat het bergzout verspreid heeft gelegen en dat er een groot gat in het zwavelpakhuis zat, waardoor er gestolen kon worden. Zo'n situatie deed zich ook voor met de onkosten van f1064 voor het zenden naar Gamron en verlossing naar Batavia van de soldijboekhouder Nicolai. De commissie werd in de brief van 31 december 1761 behandeld. Vervolgens is bevolen de goederen van David Buskens, die niet kunnen bederven, naar Batavia te zenden en de andere te verkopen. Onder de eerste vallen enige juwelen die de voormalige wolfacteur Oannes Katjek, alias De Croese, voor f 9000,- [fol. 1212] aan Buskens heeft verkocht, maar die later als maar half zoveel waard werden beoordeeld. Bevolen is de totale schuld van deze wolfacteur van f 17.161 te innen en Buskens te dwingen tot een volledige voldoening. Als daar geen gelegenheid meer voor is en zijn aanhouding lasten veroorzaakt, moet hij maar zijns weegs gaan. Bij het geld schuldig door Oannes Katjek aan Buskens is een assignatie op Muscat van f 6900,-. Het is goedgekeurd dat het bestuur deze heeft proberen te innen, maar als dat op geen enkele manier lukt, dan mag het ontbrekende worden afgeschreven en moet het pro memorie binnenlijns voortlopen.)

Tot het innen van den debet van Molla Alij Siah, als van Gamron verdreven zijnde, en zich buyten eenig bewind op Kismis bevindende, vooralsnog geen mogelijkhijd zijnde, heeft men op zijne gedane belofte blijven aandringen op het ter hunner observantie deswegens gerecommandeerde bij brief van den 24° november 1761, alsmeede omtrent den Minouschen Sjarij Arij, schoon die zijn schuld ontkend en geen zeevaard heeft, waardoor men anders aan ons guarand zouden zoeken te komen. Fol. 1212v-1213r.

(Deze en andere debet posten zullen waarschijnlijk niet geïnd kunnen worden. Ze zijn eerder desperaat dan dubieus. Bij het besluit tot opbraak was besloten ze af te schrijven, maar later is daarop teruggekomen. De resident is er aan herinnerd of ze waren te innen, en daarom moeten ze binnenlijns blijven staan. Onder de huishoudelijke zaken is bevolen de driekantige batterij bij het fort Mosselstein met de grond gelijk te maken, omdat de majoor